

Roztrhnutou oblohou II.

(Cmarovi)

Byť znova tulák

stočiť si bágel ako cigáro
šlukovať lačné kroky
na nevyspatých cestách
než sa prvý ranný vták nadýchne

a privolá deň

Byť znova tulák

zabudnúť tváre a oslovenia
a utržky dotykov
za všetkými stodolami nehy
v pomočených žihlavách

s rozkročeným kompasom v dlani

Byť znova tulák

čakať na desiatom peróne
zvetralých odjazdov
diaľkových vlakov
na ten môj čo ma vezme na juh

niekam dole

Byť znova tulák

vyberať z popolniku spomienok
tie nejdľhšie vajgle
stále voňajú holým dymom na nahej koži
a ťahajú zo mňa

púpavy sľubov

Byť znova tulák

kráčať roztrhnutou oblohou
poslednému
kpt Nemovi vo mne
čítať v zhasnutom jabloňovom sade

ešpézetky netopierov

Byť znova tulák

vykúzliť vreckový oheň
v hladnej brázde zimy
zrátať dvanástim mesiačikom
ešusy vypitej kávy

a ukradnúť si aspoň jeden deň

než sa prvý ranný vták nadýchne...

Zlatý Trapsavec
Peter Jokl – Joko (Partizánske)